

som dannes af de højest beskattede. Naar man over for disse Ting, som jeg ikke tror kunne bestrides, siger, at det er reaktionært, at det ikke er en Udvikling i Retning af at give de mindre velstillede i Kommunen Udgang til Indflydelse paa Kommunens Anliggender, ja, saa siger jeg, at det er Talemaader, som mere ere begrundede paa at tale i Retning af at fremkalde en vis Stemning end egentlig i en sandhedskærlig Underjøgelse af alle de virkelige fattigste Forhold. — Det blev dernæst sagt af den ærede sidste Taler — og det var hans Slutningsbemærkning — at dette umenneskelige Forslag gif ud paa at bringe Kjøbenhavns Kommune ind under samme Forhold, som hele Landet blev bragt ind under i 1866. Det var jo hans Mening dermed naturligvis at ville antyde, at i dette Aar, 1866, fete den sørgelige Forsatningsforandring, som skulde have lagt Herredømmet i Hænderne paa en Reaktion her i Landet. Det forekommer mig, at det vilde være en hel Del naturligere, om det ærede Medlem var gaaet et Par Aar længere frem i Tiden og havde sammenlignet dette Lovforslag med de kommunale Love fra 1867 og 68. Den Sammenligning synes mig at ligge adskilligt nærmere, ikke blot fordi det er kommunale Love alle, men ogsaa særdeles fordi dette Lovforslag jo netop gaar ud paa at indføre for Kjøbenhavns Kommune det samme System, som der findes paa Landet for Amtsrådernes Vedkommende og for Købstædernes Vedkommende i Byraadene. Det er akkurat det selv samme. Og naar man nu forlser sig over den Maade, man her vil dele Vælgerne paa, vil jeg dog spørge, om nogen fornuftigvis kun et Øjeblik har tænkt sig, at man i Kjøbenhavn til Forskel fra hele det øvrige Land, baade By og Land, vilde gennemføre en kommunal Ordning, hvorved man gif bort fra Principperne i Lovene fra 1867 og 68? Og hvis de Herrer ville være saa venlige at tage Købstads-Kommunalloven, som for saa vidt ligger nærmest, for sig og læse dens § 6 og sammenholde den med det her foreliggende Lovforslag, ville De se, at den kræver det selv samme, som indføres; man deler Vælgerne i 2 Klasser, den højestbeskattede og den hele store Vælgermasse. De højestbeskattede komme til at vælge to Gange, baade i den ene og den anden Vælgerklasse. Det er den højestbeskattede Fremtedel, der udgør den privilegerede Vælgerklasse i begge Tilfælde o. s. v., og det er her i Forslaget som i Købstads-Kommunalloven alle dem, der svare direkte Stat til Kommunen, som skulle gøres til valgberettigede. Jeg siger, jeg kan ikke forstaa, at nogen virkelig for Alvor kan have troet,

at man i Kommunalloven for Kjøbenhavn skulde gaa en anden Vej end den, man er gaaet i de andre Kommunallove. Men saa meget mindre forekommer det mig, at man havde Grund til at vente, at det skulde ske, som man jo i Folketinget, det vil sige i det 17 Mand store Udvalg forrige Aar, har givet Anvisning paa netop at tage Eksemplet fra de andre Kommuner, særlig fra Købstadskommunerne. Det har man gjort, og saa er det, at det betegnes som et Forslag, der mangler Hjerte, som er reaktionært, og som kun er en videre Udvikling af det nu herskende Bestyrtelsesystem. Jeg anser disse Udtalelser for at være i den Grad overdrevne, at jeg i Grunden har en Følelse af, at jeg har stænkent dem for megen Opmærksomhed ved at gennemgaa dem saaledes, som jeg nu har gjort. — Naturligvis er der mere i de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede første Taler (C. Hage), der jo erkendte, at Lovforslaget virkelig maatte siges at have imødekomet de Anstuelser, som vare fremsatte af Folketingsudvalget i Fjor. Det kan naturligvis heller ikke benægtes, at naar man sammenholder Udvalgsbetænkningen med Udfastet, vil det let ses, at saaledes er det. Ikke desto mindre mente han jo, at der var Bestemmelser, der gjorde, at Resultatet ikke kunde siges at være tilfredsstillende. Det var jo i den Henseende særlig, saa vidt jeg forstod ham, dette, at man ikke havde taget Arealstaten med som Basis for en Valgberettigelse. Jeg kan i den Henseende ligesom han henvise ærede Medlemmer til, hvad der desangaaende er udtalt i Kjøbenhavns Magistrats Skrivelse til Borgerrepræsentationen hvorved den overgiver Sagen til Drøftelse der. Der er der ikke blot henvist til de overordentlig store praktiske Vanskeligheder, som det vilde have, dersom man skulde bygge en Statteberettigelse paa en Arealstat, og man kan, hvad dette Punkt angaar, ikke slippe saa nemt fra det som den første ærede Taler og sige: Ja, det kan kræve lidt Tid, og det kan kræve lidt Arbejde, men naar man for Alvor vil, kan man gøre det. At det ogsaa vil koste en god Del Penge, bryder det ærede Medlem sig vel ikke saa meget om, men for Kjøbenhavns Kommune har det dog ogsaa sin Betydning, den er virkelig ogsaa nødt til at se lidt paa, hvad der er økonomisk. Men der er Vanskeligheder af en ganske anden Art. Enhver, der kender Kjøbenhavns Forhold, ved, at de Smaaafolk, som her er Tale om, høre virkelig ikke til de meget konservative, hvad Politisk angaar; de flytte jævnlige, og de nøjes ikke med at flytte en Gang om Aaret, nej, de flytte jævnligt mange Gange om Aaret. De